

Čaplja na putu, a ne vepar...

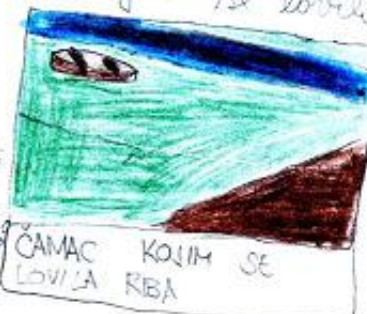
Sven Lasta (9 g.)

Osnovna škola Vladimir Nazor, Daruvar
razred 4. c

U 9 sati i 15 minuta moja tetka, seba i ja krenuli smo u Šetnju. Krenuli smo iz sela koje se zove Štrožanec. Prvi put počinje od krivine prema Daruvarskom Bratstvu. Nastavili smo ravno i ušli u kumu. Makadamski put je bio pun blata. Zatim smo prošli preko kanala i izišli na livadu. Put vodi preko livade, a potom kroz polje kukuruza. Ovdje je put bio tako blatnjav da se jedva hodalo. Potom smo došli na naselnicu i skrenuli desno. Nakon 250 metara hodanja od naselnice došli smo do nasipa. U obližnjem mjestu, na rječju, imamo malu i razgovornu čamcu kojom se lovila riba.

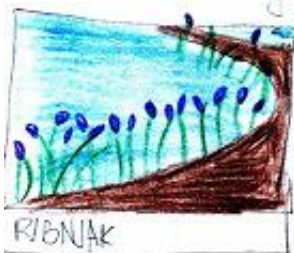

DIO PUTA KROZ POLJE KUKURUZA.

ČAMAC KOJIM SE LOVI RIBA

U sredini puta vidjeli smo nekoliko seljaka. Isto tako pred nama je izletio vepar, a malo dalje su se nalazile neke kuće. Te kuće zapravo su bile rabe Boris. U seljini smo čuli zvuke. Prošli smo pored nekih kletova. Prošli smo 3 brana koje služe za odvajanje vode iz kanala. Izšli smo na magistralu U. Tolenti i Hončonica. U selu smo u Pihošku koliba me piće. Popili smo rak odmorili se i krenuli natrag. Na mirno pozivati nas da imo platiti korniji. Moja tetka mi je rekla da bih ja mogao pješeti do Ugrbišnog Polja.

RIBNJAK

BORIS

Dobili smo trojeje za šetnju (moguć i šuš). Nakon 15-20
 minuta došli smo do čamca. Ribnjaci su bili puni
 labudova i bili su veliki kao more. Na samoj
 naseljenoj suseli smo straćara koji nas je pitao je li
 pecemo ribu. To je pitao jer smo imali jedan veliki
 drveni štap. U straćaru smo došli u Brodi. Put je
 bio blatnjav na početku šuma ali kad smo prošli
 naseljenicu bio je normalan. Teren je bio ravan pa se
 vidjelo u Gradinsko polje. Takijone koje smo vidjeli zapravo su
 bili u lovu na veprove. U povratku ram je koprom
 praveo zvuk svinje. Šetnja je bila zanimljiva! Put je
 bio i prašnjav.

